

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ ТА КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ ІСЛАМСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ПАКИСТАН ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України і Урядом Ісламської Республіки Пакистан про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, підписаної 23 грудня 2008 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Ісламською Республікою Пакистан 07 червня 2017 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Ісламської Республіки Пакистан в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 18 грудня 2020 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Конвенції, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Конвенції можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586_006#Text

Конвенція, опублікована Ісламською Республікою Пакистан:

<https://www.fbr.gov.pk/dtaa/132245/132249>

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Ісламської Республіки Пакистан у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 18 грудня 2020 року, знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Ісламською Республікою Пакистан в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 18 грудня 2020 року для Ісламської Республіки Пакистан.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 квітня 2021 року для Ісламської Республіки Пакистан.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

В Україні:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2022 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 жовтня або після 01 жовтня 2021 року;

В Ісламській Республіці Пакистан:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 квітня або після 01 квітня 2021 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 жовтня або після 01 жовтня 2021 року.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ ІСЛАМСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
ПАКИСТАН ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА
ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА
ДОХОДИ**

Уряд (Кабінет Міністрів) України і Уряд Ісламської Республіки Пакистан,

~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] [бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи,]~~

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, замінює текст преамбули Конвенції:

СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦІЄЇ КОНВЕНЦІЇ

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [цієї Конвенції], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [Конвенцією], задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних відносин, домовилися про таке:

Стаття 1

ОСОБИ, НА ЯКИХ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ КОНВЕНЦІЇ

Дія цієї Конвенції поширюється на осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2

ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ КОНВЕНЦІЇ

1. Дія цієї Конвенції поширюється на податки на доходи, що стягуються від імені Договірної Держави або її адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади, незалежно від способу їхнього стягнення.

2. Податками на доходи вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу або з елементів доходу, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна та податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами.

3. Податками, на які поширюється дія цієї Конвенції, зокрема є:

a) в Україні:

- (i) податок на прибуток підприємств; та
- (ii) податок з доходів фізичних осіб

(далі - український податок);

b) у Пакистані:

- (i) податок на прибуток;
- (ii) надподаток; та
- (iii) додатковий податок

(далі - пакистанський податок).

4. Дія цієї Конвенції поширюється також на будь-які ідентичні або значним чином подібні податки, які стягуються будь-якою Договірною Державою після дати підписання цієї Конвенції, на додаток до існуючих податків або замість них. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбулися в їхніх податкових законодавствах.

5. Положення цієї Конвенції не поширюються на штрафи, сплачені за порушення податкового законодавства Договірних Держав.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

- a) термін "Україна" у разі використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена відповідно до законодавства України як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;
- b) термін "Пакистан" у разі використання в географічному значенні означає Пакистан, як він визначений у Конституції Ісламської Республіки Пакистан, та включає будь-яку територію, розміщену за межами територіальних вод Пакистану, яка за законодавством Пакистану і відповідно до міжнародного права є територією, у межах якої Пакистан має суверенні права і виключну юрисдикцію стосовно природних ресурсів морського дна, морських надр та прилеглих вод;
- c) термін "громадяни" означає:
 - (i) фізичних осіб, які мають громадянство Договірної Держави;
 - (ii) всіх юридичних осіб, товариства або асоціації, що одержують свій статус як такий згідно з чинним законодавством Договірної Держави;
- d) терміни "Договірна Держава" й "інша Договірна Держава" означають, залежно від контексту, Україну або Пакистан;
- e) термін "особа" означає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;
- f) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу чи будь-яке утворення, що розглядається з метою оподаткування як юридична особа;
- g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство іншої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, яким керує резидент Договірної Держави, та підприємство, яким керує резидент іншої Договірної Держави;
- h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, річковим або повітряним судном, дорожнім транспортним засобом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, річкове або повітряне судно, дорожній транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;
- i) термін "компетентний орган" означає, у випадку України, Міністерство фінансів України або його повноважного представника та, у випадку Пакистану, - Центральний комітет доходів або його повноважного представника.

2. Під час застосування цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється дія цієї Конвенції, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін, проте, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі.
2. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з такими правилами:
 - a) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
 - b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;
 - c) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;
 - d) якщо вона є громадянином обох Держав або не є громадянином жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.
3. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, то вона вважається резидентом тієї Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.
2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:
 - a) місце управління;
 - b) філіал;
 - c) офіс;
 - d) фабрику;
 - e) майстерню;
 - f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;
 - g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; та
 - h) склад або приміщення, що використовується для доставки товарів.
3. Термін "постійне представництво" також включає:
 - a) будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тільки тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість місяців;

б) надання послуг, у тому числі консультаційних послуг, підприємством Договірної Держави через співробітників або інший персонал в іншій Договірній Державі, але тільки якщо діяльність такого характеру триває (в рамках одного й того самого або пов'язаного з ним проекту) в межах цієї країни протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності більше ніж шість місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді.

Пункт 1 статті 14 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 14 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – РОЗДІЛЕННЯ КОНТРАКТІВ

1. З єдиною метою визначення того, чи було перевищено період, зазначений у [підпункті а пункту 3 статті 5 цієї Конвенції],

а) якщо підприємство [Договірної Держави] здійснює діяльність в іншій [Договірній Державі] у місці, яке є [будівельним майданчиком, будівельним, складальним або монтажним об'єктом], або здійснює наглядову діяльність у зв'язку з цим об'єктом і ця діяльність здійснюється протягом одного або декількох періодів, які в сукупності перевищують 30 днів, не перевищуючи [шести місячного періоду]; і

б) якщо пов'язані види діяльності здійснюються в цій іншій [Договірній Державі] на (або, якщо [будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт] застосовується до наглядової діяльності, у зв'язку з) тому самому [будівельному майданчику, будівельному, складальному або монтажному об'єкті], протягом різних періодів, кожен з яких перевищує 30 днів, одним або декількома підприємствами, що тісно пов'язані з першим підприємством,

ці різні періоди додаються до сукупного періоду часу, протягом якого перше підприємство здійснює діяльність на [будівельному майданчику, будівельному, складальному або монтажному об'єкті].

4. [ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції] [Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

а) — використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації, або доставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

б) — складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або демонстрації;

в) — складування запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

г) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

д) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або дономіжний характер;

е) — утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або дономіжний характер.]

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Конвенції:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [статті 5 Конвенції], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- а) види діяльності, безпосередньо вказані в [пункті 4 статті 5 Конвенції], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;
- б) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті а);
- с) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах а) і б);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт с), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Конвенції зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції:

[Стаття 5 Конвенції, зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [Договірної Державі] і:

- а) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [статті 5 Конвенції]; або
- б) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємства на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. [ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 цієї статті, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, або утримує запаси товарів чи виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярна поставка таких товарів чи виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої

діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків, коли діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.]

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 5 статті 5 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ

Незважаючи на положення [статті 5 Конвенції], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

- a) укладені від імені підприємства; або
- b) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або
- c) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Конвенції].

6. [ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.]

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 5 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ

[Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо особа, яка діє в [Договірній Державі] від імені підприємства іншої [Договірної Держави], здійснює комерційну діяльність в першій згаданій [Договірній Державі] як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Договірній Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво іншої.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Конвенції:

СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ

Для цілей положень [статті 5 Конвенції] особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

Стаття 6 ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому випадку включає майно, що доповнює нерухоме майно, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарствах, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 7 ПРИБУТОК ВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює

підприємницьку діяльність як зазначено вище, прибуток підприємства може бути оподаткований в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується (а) цього постійного представництва; (б) продажу в цій іншій Державі товарів чи виробів такого самого або аналогічного характеру з товарами або виробами, що продаються через постійне представництво; або (с) іншої підприємницької діяльності такого самого або аналогічного характеру, яка здійснюється в цій іншій Державі через це постійне представництво.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що здійснює таку саму або аналогічну діяльність у таких самих або аналогічних умовах, і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. Під час визначення прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, у тому числі тільки тих управлінських та загальноадміністративних витрат, понесених як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі віднімання витрат не дозволяються стосовно будь-яких сум, якщо такі є, що сплачуються (і не пов'язані з відшкодуванням фактичних витрат) постійним представництвом підприємству чи будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорар або інші подібні виплати за використання виключних або інших прав, або як комісійні за надані окремі послуги або за управління, чи, за винятком банківських установ, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. Настільки наскільки в Договірній Державі визначення прибутку відповідно до її законодавства, що приписується постійному представництву, на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства між його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджатиме цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого пропорційного розподілу, як це диктується практикою; прийнятий спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не приписується постійному представництву на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів цієї статті прибуток, що приписується постійному представництву, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів та приріст капіталу, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не зачіпатимуться положеннями цієї статті.

Стаття 8

МІЖНАРОДНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, річкових або повітряних суден, дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

- а) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу; та

б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (у тому числі трейлерів і супутнього устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів,

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, відповідно до пункту 1 цієї статті, отримуються резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві, ці прибутки, що приписуються такому резиденту, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої він є.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. Якщо:

- а) підприємство Договірної Держави безпосередньо або опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави, або
- б) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі, або капіталі підприємства Договірної Держави і підприємства іншої Договірної Держави

і в кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який за відсутності таких умов міг би бути нарахований одному з підприємств, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. Якщо Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави і, відповідно, оподатковує прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави було оподатковано в цій іншій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця інша Держава повинна зробити відповідну поправку в сумі податку, що стягується з цих прибутків. Під час визначення такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав мають консультуватися один з одним у разі потреби.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є особою - фактичним власником дивідендів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- а) 10 відсотків загальної суми дивідендів, якщо особою - фактичним власником дивідендів є компанія, яка володіє безпосередньо принаймні 25 відсотками акцій компанії, що сплачує дивіденди;

b) 15 відсотків загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

3. Термін "дивіденди" у разі використання в цій статті означає дохід від акцій або інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з такими постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Якщо компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом або постійною базою, розташованими в цій іншій Державі, або стягувати з нерозподіленого прибутку податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюється у цій іншій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі, якщо такий резидент є особою - фактичним власником процентів.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є особою - фактичним власником процентів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми процентів. Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.

3. Термін "проценти" у разі використання в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник процентів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, справді пов'язана з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Договірна Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона

резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво чи постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачуються проценти, і витрати зі сплати цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Договірній Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою - фактичним власником процентів, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції] [Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі боргової вимоги, стосовно якої сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом такого створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 7 статті 11 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

8. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, звільняються від оподаткування в цій Державі, якщо вони одержуються і дійсно належать:

- (i) Уряду, адміністративно-територіальній одиниці або місцевому органу влади іншої Договірної Держави;
- (ii) Центральному банку іншої Договірної Держави.

**Стаття 12
РОЯЛТІ**

1. Роялті, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, оподатковуються в цій іншій Державі, якщо такий резидент є особою - фактичним власником цих роялті і підлягає оподаткуванню стосовно роялті в цій іншій Договірній Державі.

2. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" у разі використання в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, в тому числі кінематографічні фільми та фільми або плівки, що використовуються для телебачення чи радіомовлення, будь-яким патентом, торговою маркою, дизайном, кресленням або моделлю, планом, таємною формулою або процесом, або за користування чи надання права на користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, щодо промислового, комерційного або наукового досвіду, або за будь-які послуги технічного, управлінського чи консультаційного характеру.

4. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції, залежно від обставин.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою - фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права використання або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і особою - фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції] [Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до створення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом такого створення або передачі.]~~

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 12 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ

(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, адміністративно-територіальна одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

Стаття 13
ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА

1. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке згадується у статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. **[ЗАМІНЕНО пунктом 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження:~~

~~а) — акцій, інших ніж ті акції, що котируються на визнаній фондовій біржі, які одержують їхню вартість чи більшу частину вартості прямо або опосередковано від нерухомого майна, розташованого в іншій Договірній Державі; або~~

~~б) — паїв у товаристві, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в іншій Договірній Державі, або з акцій, які згадуються в підпункті а) вище;~~

~~можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.]~~

Пункт 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 2 статті 13 цієї Конвенції:

**СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ
АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ
ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА**

Для цілей [Конвенції] доходи, одержані резидентом [Договірної Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій [Договірній Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій [Договірній Державі].

3. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, що знаходиться в розпорядженні резидента Договірної Держави в іншій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

4. Доходи від відчуження морських, річкових або повітряних суден, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських, річкових або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно, за умови, що ці доходи підлягають оподаткуванню у цій Договірній Державі.

Стаття 14

НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. Дохід, одержуваний резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Державі, якщо тільки наведені нижче обставини не дають підстав для оподаткування в іншій Договірній Державі:
 - а) якщо він володіє постійною базою, що регулярно використовується ним в іншій Договірній Державі з метою здійснення своєї діяльності, у такому випадку тільки та частина прибутку, що відноситься до такої постійної бази може бути оподаткована у цій іншій Договірній Державі;
 - б) якщо винагорода за його діяльність в іншій Договірній Державі сплачується резидентом цієї Договірної Держави або витрати зі сплати винагороди несуть постійне представництво чи постійна база, розташовані в цій Договірній Державі, і перевищує у фінансовому році 10 000 доларів США або їх еквівалент у валюті Договірної Держави.
2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 та 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, то винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:
 - а) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді; і
 - б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави; та
 - с) витрати зі сплати винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в іншій Державі.
3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, або на борту річкового судна, може оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське, річкове або повітряне судно.

Стаття 16

ДИРЕКТОРСЬКІ ГОНОРАРИ

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Стаття 17

АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, дохід, одержуваний резидентом Договірної Держави як артистом, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Якщо дохід від особистої діяльності, здійснюваної артистом або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому артисту чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста чи спортсмена.
3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, дохід, зазначений у цій статті, звільняється від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність артиста або спортсмена, якщо ця діяльність значним чином фінансується за рахунок суспільних фондів обох Держав, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво між Договірними Державами.

Стаття 18

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;
б) незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:
 - (i) є громадянином цієї Держави; або
 - (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою надання послуг.
2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;
б) незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом і громадянином.
3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород та пенсій стосовно послуг, що надаються у зв'язку зі здійсненням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади.

Стаття 19

ПЕНСІЇ

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 18 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються як відшкодування за роботу в минулому резиденту Договірної

Держави, і будь-які ануїтети, сплачувані такому резиденту, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Термін "ануїтет" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установлений час протягом її життя або визначеного або встановленого проміжку часу, за зобов'язаннями зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

3. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які ануїтети, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, які є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її адміністративно-територіальної одиниці або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 20

СТУДЕНТИ, ПЕДАГОГІЧНІ ТА НАУКОВІ ПРАЦІВНИКИ

1. Платежі, одержувані з метою оплати проживання, навчання або професійної підготовки, студентом або стажистом, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або професійної підготовки, не оподатковуються в першій згаданій Державі, за умови, що такі платежі здійснюються із джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

2. Дохід, одержуваний студентом або стажистом, які згадуються у пункті 1 цієї статті, за діяльність, пов'язану із здобуттям освіти або навчанням, що здійснюється в Договірній Державі, в якій він знаходиться виключно з метою одержання освіти або професійної підготовки, не оподатковується у цій Державі.

3. Винагорода, одержувана за викладання або наукові дослідження фізичною особою, яка є або була безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом іншої Договірної Держави, і яка перебуває в першій Державі з метою проведення наукових досліджень або викладання в університеті або іншому акредитованому учбовому закладі, звільняється від оподаткування в першій Державі протягом періоду, що не перевищує 2 роки з дня її першого прибуття в першу згадану Державу.

4. Положення пункту 3 цієї статті застосовуються тільки до доходів від таких досліджень, які проводяться фізичною особою в інтересах суспільства, а не, головним чином, для особистої користі конкретної особи або осіб.

Стаття 21

ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їхнього виникнення, про які не йде мова у попередніх статтях цієї Конвенції, інших ніж доходи, що виникають в результаті передачі або придбання прав на володіння чи управління майном, яке розташоване в іншій Державі, оподатковуються в першій згаданій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги через розташовану в ній постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, справді пов'язані з таким постійним представництвом або

постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції, залежно від обставин.

Стаття 22

УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення від податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на пакистанський податок, сплачуваний за законодавством Пакистану, та відповідно до цієї Конвенції, - прямо або шляхом вирахування з прибутку чи доходу з джерел у Пакистані буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку чи доходу, стосовно яких обчислюється пакистанський податок.
2. З урахуванням положень законодавства Пакистану щодо надання кредиту стосовно податку, сплачуваного у будь-якій країні, іншій ніж Пакистан, податок, сплачуваний в Україні стосовно доходу, прибутку або доходів від відчуження майна, одержуваних в Україні, повинен зараховуватись у вигляді кредиту проти пакистанського податку.
3. Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку на дохід, яка була підрахована до надання вирахувань, що стосується доходу, який може оподатковуватись у цій іншій Державі, залежно від обставин.
4. Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції дохід, що одержується резидентом Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від оподаткування дохід.
5. Для цілей пунктів 1 і 2 цієї статті прибуток, дохід і дохід від відчуження майна, що належать резиденту Договірної Держави, які можуть оподатковуватись у іншій Договірній Державі відповідно до цієї Конвенції, вважаються такими, що виникають із джерел у цій іншій Договірній Державі.

Стаття 23

НЕДИСКРИМІНАЦІЯ

1. Громадяни Договірної Держави не підлягають в іншій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних із оподаткуванням вимог, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати громадяни цієї іншої Держави за тих самих обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, до осіб, які не є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.
2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не піддаються в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню, або їм не пред'являють будь-яких пов'язаних з оподаткуванням вимог, які є іншими або більш обтяжливими ніж оподаткування, або пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким за таких самих умов піддаються або можуть піддаватися громадяни відповідної Держави.
3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій іншій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї іншої Держави, які здійснюють подібну діяльність.
4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 4 статті 12, або відповідно до положень пункту 5 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави

резиденту іншої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню на тих самих умовах, так, якби вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким самим чином будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту іншої Договірної Держави підлягають, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, вирахуванням на тих самих умовах, так, якби це були борги резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється безпосередньо чи опосередковано одним або кількома резидентами іншої Договірної Держави, не підлягають в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або їм не пред'являються будь-які пов'язані з оподаткуванням вимоги, які є іншими чи більш обтяжливими ніж оподаткування і пов'язані з оподаткуванням вимоги, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Ніщо в цій статті не розглядається як зобов'язання будь-якої з Договірних Держав надавати особі, що не є резидентом цієї Держави, будь-які особисті знижки, звільнення і вирахування для податкових цілей, які надаються особам, що є резидентами, на підставі критеріїв, не передбачених загальним податковим законодавством.

7. Положення цієї статті застосовуються до податків, які охоплюються цією Конвенцією.

Стаття 24 ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО ПОГОДЖЕННЯ

1. ~~[Перше речення пункту 1 статті 24 цієї Конвенції ЗАМІНЕНО першим реченням пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції] [Якщо резидент Договірної Держави вважає, що в результаті дій однієї чи обох Договірних Держав він піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його справа підпадає під дію пункту 1 статті 23 цієї Конвенції, тієї Договірної Держави, громадянином якої він є.]~~

Перше речення пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює перше речення пункту 1 статті 24 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

Якщо особа вважає, що дії однієї або обох [Договірних Держав] призводять або призведуть до того, що для цієї особи оподаткування не буде відповідати положенням [цєї Конвенції], ця особа може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих [Договірних Держав], подати заяву до компетентного органу будь-якої з [Договірних Держав].

Ця справа повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган намагатиметься, якщо вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав намагатимуться вирішити за взаємною згодою будь-які суперечки або спірні питання щодо тлумачення або застосування Конвенції.

Друге речення пункту 3 статті 16 Багатосторонньої Конвенції застосовується до цієї Конвенції:

СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

Вони можуть також проводити спільні консультації стосовно усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених [Конвенцією].

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть безпосередньо контактувати один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів цієї статті.

Стаття 25 ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, настільки наскільки оподаткування відповідно до національних законодавств не суперечить цій Конвенції зокрема, для запобігання шахрайству і полегшення застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, вважається конфіденційною і розкриватиметься тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється дія цієї Конвенції. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях.

Компетентні органи шляхом консультацій розробляють відповідні умови, способи та методи, що стосуються питань, щодо яких такий обмін інформацією може бути здійснений, включаючи, якщо необхідно, обмін інформацією, яка стосується податкових ухилень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не слід тлумачити як такі, що покладають на компетентні органи будь-якої Договірної Держави зобов'язання:

- a) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї з Договірних Держав;
- b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в одній з Договірних Держав;
- c) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

Стаття 26 СПІВРОБІТНИКИ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ, ПОСТІЙНИХ МІСІЙ В І КОНСУЛЬСЬКИХ УСТАНОВ

Ніщо в цій Конвенції не зачіпає податкових привілеїв співробітників дипломатичних представництв, постійних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи положеннями спеціальних угод.

Пункти 1-3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції застосовуються та замінюють положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 10 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРАВИЛО ПРОТИДІЇ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОСТІЙНИМИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ, РОЗТАШОВАНИМИ В ТРЕТІХ ЮРИСДИКЦІЯХ

Пункт 1 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо:

- а) підприємство [Договірної Держави] одержує дохід з іншої [Договірної Держави], а перша [Договірна Держава] розглядає такий дохід як такий, що стосується постійного представництва підприємства, яке розташоване в третій юрисдикції;
- і
- б) прибуток, який стосується такого постійного представництва, звільняється від оподаткування в першій згаданій [Договірній Державі],

пільги, передбачені [Конвенцією], не застосовуються до будь-якого виду доходу, для якого податок в третій юрисдикції є меншим за 60 відсотків від податку, який був би стягнений в першій згаданій [Договірній Державі] з такого виду доходу, якщо б таке постійне представництво було розташоване в першій згаданій [Договірній Державі]. У такому випадку будь-який дохід, до якого застосовуються положення цієї статті, залишається таким, що оподатковується згідно з національним законодавством іншої [Договірної Держави], незалежно від будь-яких інших положень [Конвенції].

Пункт 2 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Пункт 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо дохід, одержаний з іншої [Договірної Держави], зазначеної у пункті 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції], одержаний у зв'язку з або пов'язаний з активним здійсненням комерційної діяльності через постійне представництво (крім комерційної діяльності, пов'язаної із здійсненням, управлінням або простим володінням інвестиціями на власному рахунку підприємства, якщо цією діяльністю не є банківська, страхова діяльність або фондові операції, що здійснюються банком, страховою компанією або зареєстрованим дилером цінних паперів відповідно).

Пункт 3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо у наданні пільг, передбачених [Конвенцією], відмовлено відповідно до пункту 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] щодо виду доходу, одержаного резидентом [Договірної Держави], компетентний орган іншої [Договірної Держави] може, незважаючи на це, надати ці пільги щодо такого виду доходу, якщо у відповідь на запит цього резидента, такий компетентний орган визначає, що надання зазначених пільг є виправданим з тих причин, що такий резидент не відповідає вимогам пунктів 1 і 2 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції]. Компетентний орган [Договірної Держави], до якого резидентом іншої [Договірної Держави] було направлено запит, про який йдеться у попередньому реченні, проводить консультації з компетентним органом цієї іншої [Договірної Держави] перед тим, як задовольнити або відмовити у виконанні запиту.

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ

(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

Стаття 27 НАБУТТЯ ЧИННОСТІ

1. Кожна з Договірних Держав повідомить іншу дипломатичними каналами про завершення необхідних відповідно до національного законодавства процедур набуття чинності цієї Конвенції. Ця Конвенція набуває чинності з дати отримання останнього з цих повідомлень, і її положення застосовуються:

- a) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий день або після шістдесяти днів, що настають за днем набуття Конвенцією чинності;
- b) стосовно податків на прибуток підприємств - для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, що настає за роком набуття Конвенцією чинності;
- c) стосовно податку з доходів фізичних осіб - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий день або після шістдесяти днів, що настають за днем набуття Конвенцією чинності.

2. З дати набуття чинності цією Конвенцією у відносинах між Україною і Пакистаном припиняє чинність будь-яка угода між колишнім СРСР і Пакистаном стосовно податків на дохід.

Стаття 28 ПРИПИНЕННЯ ДІЇ

1. Ця Конвенція залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дати набуття Конвенцією чинності.

2. У такому випадку чинність Конвенції припиняється:

- a) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий день або після шістдесяти днів, що настають за днем подачі повідомлення про припинення дії;

б) стосовно податків на прибуток підприємств - для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, що настає за роком подачі повідомлення про припинення дії;

с) стосовно податку з доходів фізичних осіб - для будь-яких платежів, здійснених на шістдесятий день або після шістдесяти днів, що настають за днем подачі повідомлення про припинення дії.

На посвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в двох примірниках, у м. Києві, 23 грудня 2008 року українською та англійською мовами, обидва тексти є автентичними.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Ісламської Республіки Пакистан
(підпис)

ПРОТОКОЛ

Під час підписання сьогодні Конвенції між Урядом України і Урядом Ісламської Республіки Пакистан про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи, нижчепідписані, домовилися щодо наведених нижче положень, які є невід'ємною частиною цієї Конвенції:

Стосовно статті 7:

Договірні Держави домовились, що

- у Пакистані податок на дохід, що стягується на спрощеній основі як процент від загальних платежів або надходжень, розглядається як такий, що застосовується незалежно від будь-яких положень, що містяться у пунктах 2 і 3 цієї статті, або будь-яких положень статті 24;

- подібним чином таке оподаткування дозволяється в Україні, у разі запровадження такого податку.

На посвідчення чого, нижчепідписані, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в двох примірниках, у м. Києві, 23 грудня 2008 року українською та англійською мовами, обидва тексти є автентичними.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Ісламської Республіки Пакистан
(підпис)